

Kijáráspolitiká

2012. 3. 8.

Romániában semmit sem adnak, és persze semmit sem kapnak ingyen. Már a társadalom, az emberi viszonyok alapberendezkedése is olyan, hogy csak kevesen támogatnak valakit vagy egy ügyet önzetlenül, ellenszolgáltatás nélkül, hanem igenis megkérik az árát. Naná, hogy a politikában sincs ez másképp.

Csakhogy a közéletben olyan magas szinten folyik, annyira megkerülhetetlenné vált az alku- és kijáráspolitiká, hogy az nemcsak az egyének, hanem egész közösségek sorsát befolyásolják. Köztudott például – és erre a velejéig korrupt kolozsvári expolgármester esete megannyi bizonyítékot szolgáltatott –, hogy az önkormányzatok, az ún. decentralizált intézmények, hatóságok szintjén nem elég, ha egy magánszemély, kisvállalkozó vagy multicég engedélyért folyamodik valamiért.

Ha az igénylő azt akarja, hogy amúgy jogszerű folyamodványa időben részesüljön pozitív elbírálásban, nem fukarkodhat a „figyelmességgel”. Ugyanez a helyzet az erdélyi magyarság kisebbségi jogaival is. Megannyi településen törvény adta lehetőség adódna a kétnyelvű helységnévtáblák kihelyezésére, politikai akarat híján azonban ez mégsem történik meg. Markó Bélától tudjuk: ha az RMDSZ nincs ott a parlamentben és a kormányban, a Sapientia-egyetem akkreditációja – bármennyire méltányos elvárás is – nemhogy későn, de sohanapján sem született volna meg.

Vagyis nem számít, hogy az EMTE régóta megfelelt a törvény szabta elvárásoknak, hogy sikerrel vette a felsőoktatás minőségét ellenőrző bizottság vizsgáját, politikai támogatás híján mindhiába ácsingózott volna az intézményi akkreditációra. Márpedig nagyon nincs ez jól így. Hiszen mégsem természetes, hogy egy országban a politikai osztály, sőt a központtól az alapokig az egész apparátus fittyet hányjon a jogszabályokra, és csak azért ne szerezzen érvényt alapvető jogoknak, mert éppen ellenkező irányba fújnak a politikai szelek.

Mint ahogy az sem normális, hogy a magyar közösség jogos jussa mindig attól függjön, ki tudja-e járni az RMDSZ ott fenn, Bukarestben. És ennek az úzusnak a tarthatatlanságára az RMDSZ-nek is rá kellett döbennie most, amikor a MOGYE ügyében a törvény előírásainak betartatását, vagyis az önálló főtanács létrehozását kéri a koalícióban. Ahol éppen saját kijáráspolitikájának vált a túszává.